

[Buhl.]

suppleret paa en saadan Maade, at det nu vil blive muligt at fremskaffe de nødvendige Penge til Indfrielse af de ældre Laan, uden at der dertil kræves noget Tilskud fra Laantagernes Side. Der er desuden Grund til at udtale Tilfredshed med, at den Adgang til at konvertere i lukkede Serier, som hidtil har været forbeholdt Landbrugsejendomme, nu ogsaa overføres til de mindre Ejendomme, der tilhører handlende og Haandværkere ude paa Landet. Det forekommer mig endvidere, at man paa en meget heldig Maade har løst det Spørgsmaal, som brænder paa: hvorledes man skal afvikle de Restancer, der i Løbet af de sidste Aar er opstaaet gennem Hensandslovgivningen. Det har ikke alene Betydning for de paagældende Restanter, men ogsaa i Henseende til hele Spørgsmaalet om Sikkerheden for de Laan, der er ydet i disse Ejendomme, og det forekommer mig, at den højtærede Indenrigsminister har fuldkommen Ret i, at Inddragelsen af disse Restancer paa den foreslaaede Maade vil betyde en Betyggelse af Sikkerheden i de nye Serier.

I øvrigt er selve det foreliggende Forslag jo kun en juridisk Tilrettelægning af de forskellige formelle Spørgsmaal, som nødvendigvis maa ordnes i Forbindelse med Konverteringen. Hovedvægten ligger paa den Plan, der er tilvejebragt i Forbindelse med Nationalbanken, og for hvilken jeg ligesom den ærede Ordfører for Venstre mener, vi skylder Nationalbanken Tak. Denne Plan har den Fordel, at man er i Stand til at begynde dér, hvor Trangen er størst, idet hele Operationen er uafhængig af det Kursniveau, hvorpaa de paagældende Obligationer befinder sig, hvorved man jo netop er i Stand til i første Omgang at komme Landbruget til Hjælp.

Hvad den foreslaaede Konverteringsafgift angaar, synes jeg, at der er al rimelig Grund til at paalægge en saadan Afgift. Naar man ser paa, hvordan Forholdene har været for Grundejendomme i Byerne gennem de Aar, der er gaaet, maa man sige, at Grundejerne vel nok er den Gruppe af Medborgere, som er kommet allergunstigst gennem disse Kriseaar. Nu er dette i og for sig ikke afgørende for det Spørgsmaal, her er Tale om, men det er dog en Baggrund for den Ordning, der skal træffes i saa Henseende. Der er ingen som helst Grund til, at denne Gruppe af Medborgere gennem de Foranstaltninger, der her træffes, skulde faa en Fordel, som man ikke nødvendigvis maa give dem for at faa gennemført en Konvertering. Det forekommer mig, at den

Grænse, man maa sætte for Afgiften, maa fastsættes ud fra denne Betragtning: Saa langt som man, uden at det hindrer Konverteringen, er i Stand til at komme igennem, saa langt er der Rimelighed for at paalægge en Afgift — ikke blot, fordi de enkelte Grundejere ellers vil faa en urimelig Fordel, men ogsaa fordi det i det hele vil virke forstyrrende ind paa Prisforholdene for Ejendommene ogsaa i Fremtiden.

Det foreliggende Forslag indskrænker sig til Førsteprioriteter. Jeg vil anse det for meget ønskeligt, at man ogsaa kommer i Gang med Spørgsmaalet om en Konvertering af Hypotekforeningsobligationerne, og, som den ærede Ordfører for Venstre sagde, der er jo ogsaa andre Laanemidler, man maa have sin Opmærksomhed henvendt paa.

At Loven vil faa en væsentlig Betydning for de Kredse, som bliver inddraget under den, nærer jeg ikke Tvivl om. Det er jo ikke blot selve Rentenedsættelsen, der er Tale om, men gennem Omskrivningen til ny Hovedstol vil der fremkomme betydelige Lettelser i de aarlige Ydelser, som man ogsaa maa tage i Betragtning. Alt i alt bliver det utvivlsomt følelige Lettelser, der bliver Tale om alene som direkte Følge af Konverteringen, men hertil kommer saa de direkte og indirekte Virkninger paa andre Omraader derved, at den her omhandlede Nedsættelse bliver arbejdet ind i det øvrige Renteniveau. Det vil utvivlsomt gaa her, som naar man kaster en Sten i Vandet: Ringene breder sig, og Virkningerne forgrener sig længere og længere ud.

Jeg kan derfor paa mit Partis Vegne tilsige den højtærede Minister Støtte til Lovforslagets Gennemførelse. Det samme gælder det Forslag, som er forelagt vedrørende Rentebevillinger, der jo ganske naturligt slutter sig til Konverteringsforslaget. Vi vil medvirke til den hurtigst mulige Fremme af begge de foreliggende Lovforslag.

Stein: Da man i Foraaret efter det første Kriseforlig mellem de samme 3 Partier, som nu har sluttet Forlig, gennemtvang en Nedsættelse af Indlaansrenten, blev det med megen Styrke gjort gældende, at man, for saa vidt man herigennem vilde tilstræbe en almindelig Rentenedsættelse, havde sat ind paa det forkerte Punkt, og det har da ogsaa vist sig, at den Rentenedsættelse, der gennemførtes i Foraaret ad tvangsmæssig Vej, i Virkeligheden ikke har haft nogen dyberegaaende Betydning. Det blev sagt, at man satte ind paa det forkerte